

Lovas István: Levél Arch Puddingtonnak

2016 november 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A Freedom House vagy a CIA beszél beléd? Vagy mindkettő?

Arch Puddington
Kutatásokért felelős alelnök
Freedom House
New York, U.S.A.

Kedves Archie!

A jobboldali liberális Mandiner.hu „Arch Puddington: Történelmi vakság” címmel a múlt héten posztolt ki egy rövid részletet az igen befolyásos amerikai Foreign Policy portálján október 27-i dátummal kitett terjedelmes cikkedről, amely ott ezt a címet kapta: „Magyarország a szabadságért küzdött. Most megelégszik a zsarnoksággal”. Alcím: „Orbán Viktor miniszterelnök hátat fordít azon értékeknek, amelyek védelmében honfitársai elestek”.

A Mandiner.hu-n a túlnyomórészt jobboldali olvasók cikkedre reagálva 13 tetszést klikkeltek és 173 nem tetszést. A legnépszerűbb kommentár ott ez volt: „Ez a Clinton-Obama-Soros Maffia álláspontja. Tudjuk.”

Vajon rontotta vagy javította volna cikked magyarra fordított rövid idézetének fogadtatását, ha ott állt volna, hogy a cikk írója – és ez az eredetinel sem volt olvasható nevednél – a Freedom House kutatásért felelős rangidős alelnöke? Vagy az, ha a kommentelők közül többen vették volna a fáradságot és elolvassák cikkedet teljes terjedelmében?

A Mandiner.hu ezt vette ki írásodból:

A szovjet ellenes magyar felkelés leverése 60 évvel ezelőt tragikus szimbóluma volt ezen a héten a Hidegháború alatti kommunista barbarizmusnak. Ideális esetben a bukott forradalom évfordulója alkalmat adna az országnak a szabadság és a demokratikus szolidaritás melletti elkötelezettségét ünnepelni. Sajnos Magyarország kormánya nagyon messze áll ezektől az értékektől.

Ha komolyan vesszük Orbán Viktor miniszterelnök szavait, akkor Magyarország úgy tőnik sokkal kényelmesebben érzi magát Oroszország birodalmi és elnyomó rezsimével, mint a szomszédos európai demokráciákkal. Egy ilyenfajta irány egy tudatos vakságot igényel Magyarország saját történelme iránt.

Archie, a szemem dörzsölve idézem fel a régi időket. A nyolcvanas évek közepét, amikor tényleg oly jóban voltunk. Barátok. Akkor te vezetted a Szabad Európa Rádió New York-i irodáját és nagyon, de nagyon rendes ember voltál. Nem mellesleg, a rádióról 2000-ben „A szabadságot sugározva” (Broadcasting Freedom) címmel megjelent könyved a legjobb, amit a témában azóta is írtak.

Nem fáj az neked most, hogy annak a Magyarországnak az elsöprő többsége, amelynek akkor a rádió sugározta oly népszerű műsorait, most szívből utálja Amerikát?

Ugye nem hiszed, hogy ez azért van, mert itt mindenki megbolondult a hidegháború és az undorító, tömeggyilkos szovjet rendszer összeomlása óta?

Nem gondolod, hogy Amerika dolgozott azon, hogy ez így legyen? Beleértve a te intézményedet, amely évekkel később csatlakozott a „hivatalos” külügyi vonalhoz?

Ahhoz a vonalhoz, amely a rendszerváltás pillanatától kezdve csak és kizárólag a volt kommunistákat és a történelem rossz szagú bugyrai lakójává vált SZDSZ-t és embereit pátyolja, ajnározza, imádjá és pénzezi? Tényleg azt hiszed, hogy ez büntetlenül elmúlik?

Amire persze rátelepedik az az Egyesült Államok, amely népeket bombáz a feledésbe és menekülésbe, hogy helyükben terroristákat keltsen ki?

Vess egy önkritikus pillantást saját Freedom House-otokra, amelyek nagyon tisztességesen működött éveken át a rendszerváltást követően. Amikor még nem került állami és neokonzervatív befolyás alá.

Ez akkor volt, amikor örömmel fogadtad azt az 1995 szilvesztere előtt írt 16 oldalas összefoglalómat, amely bemutatta, miként alakultak nálunk a szabadságjogok és a demokrácia ügye az 1956-os forradalmat vívó népre

pufajkájaival és géppisztolyával támadó Horn Gyula miniszterelnök és balliberális koalíciós partnere idején. És amely összefoglaló néhány nap múlva, hozzád írt levélként teljes fordításban jelent meg az Új Magyarországon ezzel a szerkesztésig bevezetve:

Most, a Horn-kormány második évében valósult meg Magyarországon igazán az a "totalitárius demokrácia", amelynek létrehozásával Tamás Gáspár Miklós, SZDSZ-es filozófus az Antall-kormányt vádolta. A Nyugat azonban ezt éppen úgy nem veszi, vagy nem akarja észrevenni, mint annak idején a hitleri és a sztálini diktatúra legszörnyebb intézményeit.

Az ex-kommunista-balliberális koalíció alatt sikerült elsorvasztani az ellenzéki sajtót. A félelem általános, és a pártdemokrácia is veszélybe került. Az emberi- és polgári jogokat a hatóságok rendre megsértik, olvasható munkatársunknak a new yorki Freedom House-hoz írott levelében.

Ez a levélfarmájú összefoglaló ismerteti, miként tisztogattak a külügyminisztériumban, Bába Iván volt külügyi államtitkár szavait idézve, „g?zhengerrel”; miként kutatott egy könyvkiadónál a rend?rség „felforgató irodalmat” keresve, mi történt a sajtóban, beleértve a közszolgálati adók teljes kormányzati átvételét. Aminek a ma a sajtószabadság halálát hörg? Tamás Gáspár Miklós úgy tapsolt, mert, mint mondta, azok élén „széls?jobbaldali ?rültek és csirkefogók álltak”.

Említettem olyan hatósági zaklatásokat, mint amikor Hanzély Mihálynak a kispesti Ady Endre utcában lévő rádió- és televízió szervizboltjába hirtelen rend?rök nyomultak be és elkobozták a kirakatába kitett liberális lapokat, beleértve a 168 Órát, a HVG-t és társait, amiért a hatóság emberei nem találták elviselhetőnek azt, hogy fölöttük ki volt téve Márai Sándornak a kommunisták jelleméről alkotott véleménye. Majd bevitték a Gyorskocsi utcába, ahol közölték vele, bíróság elé állítják. K?szeg-féle Helsinki Bizottság mélyen hallgatása mellett. Mint, írtam, ez más esetekben is így volt.

Megírtam neked azt is, hogy az Antall-kormány idején az állítólagos pénzhiánya miatt jajongó MÚOSZ (Magyar Újságírók Országos Szövetsége) f?vezére, Kereszty András, aki az 1994 januárjában szervezete pénzén hívta meg Brüsszelbe a Nemzetközi Újságírók Szövetségének küldöttségét, hogy elítélje a Boross-kormányt azért, amiért az "beavatkozik a médiába" és a választások előtt az ellenzék alig kap hangot.

Ekkor volt az, amikor ti a Freedom House-nál a magyarországi médiát teljesen szabadnak értékeltétek.

Kereszty – a kádári idők egyik washingtoni tudósítójának – példáján mutattam be a média összefonódásokat is. Azt, hogy ennek az embernek a volt felesége kulcsfontosságú pozícióban ül a közszolgálati rádióban, míg fia annak párizsi tudósítója, és hogy e MÚOSZ-f?nök Kereszty – a Népszabadság korábbi f?szerkeszt?je – szervezi Hornnak havi nemzetközi sajtókonferenciáit.

Azt is megírtam, hogy a Magyar Újságírók Közössége a magyarországi sajtó helyzetéről neked eljuttatott jelentését miként hallgatta el az MTI, noha azt neki is megküldték.

De idéztem neked Debreczeni Józsefnek – ma nyilvánvaló imádatod tárgya – azt az ítéletét a szabadság magyarországi helyzetéről, amely a Magyar Nemzet 1995. december 27-i számában „Búcsú a posztkommunista sajtószabadságtól – Mégis, kinek a szabadsága?” címmel jelent meg. Ebben Debreczeni azt a következtetést vont le, hogy Magyarországon már nincs sajtószabadság abban az értelemben, mint ahogyan az ma Nyugaton létezik. Utolsó mondata úgy szólt, hogy amennyiben a Magyar Nemzet új tulajdonosa (a többségében állami kézben lévő Postabank) nem engedi számára a kifejezés szabadságát, búcsút mond a lapnak.

Idéztem neked Demján Sándor, Magyarország egyik legsikeresebb üzletemberét, akit noha vonzalmi alapján az MSZP táborába sorolták, e lap 1995. augusztus 26-i számában kijelentette, hogy a sajtó Magyarországon nem szabad ugyanis "az állami cégek vezetői nem mernek hirdetni az ellenzéki lapokban, mert félnék a hatalom reagálásától." És említettem azt is, hogy a Pesti Hírlapban 1994 májusában Adrian Karatnyckynak, szervezetetek akkori igazgatójához írt nyílt levelemben kifejeztem azt az aggodalmamat, hogy a lapot megszüntetik. Ami a vártnál messze hamarabb megtörtént. Karatnycky egyébként volt olyan tisztességes, hogy egyik budapesti látogatása alkalmával felhívott és megkért, üljünk le beszélgetni a sajtóról a Gerbeaud-ban.

Tudod, Archie, ez volt az az idő, amikor például az ötvenezer példányban fogyogató Demokratában egy darab hirdetés nem volt. Hogy csak egyet említsek a mutatóban akkor megjelenő néhány ellenzéki médiumból. E hetilapban hívtam ki szintén nyílt levélben Susan Elbow-t, a budapesti amerikai nagykövetség akkori sajtótitkárát,

hogyan merjen szembenézni a valósággal. Azzal, hogy elvinném hozzá azt a néhány nagyvállalati vezetőt, akik elmondanák neki – aki szerint minden rendben volt nálunk a sajtószabadsággal -, hogy a következményektől félve nem mernek hirdetni és hogy kilétüket 24 órával a találkozó előtt fedem fel neki. Amit Elbow azzal utasított vissza, hogy neki a találkozó előtt 48 órával kellenek a nevek. Most bevallom neked, hogy pókeréztem.

Másfél évvel később dobtátok rá Hornékra a bombát azzal, hogy az akkor még valóban független Freedom House-od a „szabadról” „részben szabadra” rontotta a magyar sajtószabadság helyzetét.

Azt is felröttátok az ex-komcsi/SZDSZ-es rémuralomnak, hogy az ellenzéki sajtót kizárja a reklámokból.

Bizony Archie, ez akkor volt, amikor a Pannon GSM is úgy gondolta, a kevés, de nagy olvasótáborral bíró jobboldali lapok olvasói nem érdemlik meg reklámjukat, csak például az a néhány ezer példányszámban megjelenő kormánypárti Magyar Narancs, amelyben a cég két oldalra átterjedő hirdetésének egyik oldalán ezt a cím volt látható: **„HÚGY ÉS SZAR, VÉR ÉS TAKONY”**. Nyilván nem a norvég cégre értve, mert ilyen jelzőket nálunk az akkori kormánypárti, mára ellenzéki sajtótól csak magyar kap.

Jellemző arra az újröngésre, amit leminősítések okozott, hogy Kereszty Andás, az előbb említett MÚOSZ-főtitkár az MTV Kinn padon című műsorában Mélykúti Ilona műsorvezetőnek – ma a Demokratikus Koalíció házi rádiójának, a Klubrádió egyik műsorvezetője – 1997. május 6-án azt nyilatkozta, hogy „A Freedom House osztályozási rendszere a Freedom House-t minősíti”. Mely mondat valóban látnoki volt.

Akkor, Archie, még nem állatok neokon befolyás alatt. Sem a kuratóriumi elnökségekben, sem a tanácsadók között még nyoma nem volt Mark Palmernek, vagy annak a Charles Gatinak, aki éppen ma, 2016. november 5-én adott nagyinterjút a médiadiktatúránk egyik ellenzéki lapjának, a Magyar Nemzetnek.

Annak a lapnak, amelyben még 2001 szeptemberében elmondtam az olvasóknak, miként meséltem neked telefonon, hogy te, noha régi barátságunk miatt nehezedre esett nemet mondani, azért nem akartál nekem interjút adni a Freedom House-ról, mert a korábban tanácsadótként vált Charles Gati engem nagyon nem szívvel és „ugye megértem”.

Te meg ugye megérted, hogy azóta a budapesti amerikai nagykövetség mellett már csak olyan médiaügyi forrásaitok vannak, mint Vásárhelyi Mária, Bolgár György és a velük egy kategóriába tartozók.

Olyannyira megváltoztatok, Archie, hogy joggal vetette oda rólatok a nyugati világ status quo-ját amúgy nagyon szerettem. Financial Times 2006. március 31-i számában: „Szerdán a hallgatóság soraiban kevesen tudták, hogy a Freedom House – amely független intézményt több mint 60 évvel ezelőtt Eleanor Roosevelt, a volt first lady alapította – a külügyminisztérium által kiválasztott egyik szervezet lett, amely azért kapott támogatást, hogy titkos tevékenységeket hajtson végre Iránban.” A jelzett hallgatóság egyébként Bush elnök előtt ült, amely tágra nyitott fülekkel hallgatta, Archiekám, hogy szervezeted az amerikai kormány titkos akcióinak is részesévé vált. CIA-s ügynök lettél, bogárkám?

De levelem végén visszatérek cikkedhez, amelynek vége felé azt írod, hogy Orbán Viktor a háborús övezetekből menekülőket „nem-erőszakolóknak, bűnözőknek és terroristáknak” nevezi. Archie, összekeverted a magyar miniszterelnököt a republikánus Donald Trumppal, aki ilyeneket a mexikói migránsokról mondott! És akiről már kedd este kiderülhet, jövőre elnököd lehet!

Majd azt vetted Orbán Viktor szemére, hogy „meglepően kevés érdeklődést mutat Basar al-Asszad szíriai mérsárlása vagy Putyinnak Asszadot védő szerepe iránt”.

Archie! Obama mekkora érdeklődést mutat az iraki Moszulban vagy Jemenben naponta halomra ölt civilek iránt, ahol szerepek még instrumentális is? Arról nem is szólva, hogy Magyarország a nyugati szövetség béklyójában (ez az én bűnös jelzőm) nem fejezheti ki helyeslését, amiért Putyin és Asszad bombáztatja nyakelmsz? zsoldosaitokat.

Rögtön azután úgy fejezed be írásodat az igen tekintélyes Foreign Policyban, hogy Orbán a világ despotáihoz állt át és ezzel „szándékos vakságot mutat Magyarország saját történelmének boldogtalan lapjai iránt”.

Én arra kérek, térj vissza a tények világába és – ellentétben kormányoddal – próbáld tiszteletben tartani a demokráciát és a népakaratot. Amely éppen olyan legitim módon választotta meg a mai magyar miniszterelnököt,

mint tette – fájdalmantra – Hornnal és az olyan gazember exkommunistákkal, mint Gyurcsány.

Légy hajlandó megérteni, Archie, hogy a mai Magyarországon jóval nagyobb a sajtószabadság mint nálatok, ahol ötven legnagyobb amerikai napilap közül egyetlen egy nem támogatta Trumpot. Akire akár az amerikaiak többsége is szavaz majd.

Nálunk a Népszabadság hosszú időn át tartó veszteséges működését követő megszűnése után négy országos politikai napilap van, amit a Freedom House kutatásokért felelős alelnökeként tudnod kellene. Ebből a két ellenzékinek jóval nagyobb a példányszáma a kormánypárti kettő együttes példányszámából.

A nyomtatott hetilapok piacán – kérlek, ne az amerikai nagykövetségtől és hazai hazugjaitoktól kérj információt e téren se – elsőprő az ellenzékiek főlénye. Kérd meg egy munkatársadat, hogy amikor Pesten jár, nézzen rá egy újságosstandra, vagy a szupermarketek vagy benzinkutak újságtartó polcaira. De nem csak több fajta az ellenzéki belőlük, hanem együttes példányszámuk e téren is bőven veri a néhány kormánypárti hetilap össz példányszámát.

A veled barát itteni ellenzéki sajtó a hasát fogva röhögtében írta sokszor, hogy a közszolgálati híradót még százezren se nézik. Tudod hányan nézik az RTL Klub kormányellenes híradóját? Barátok közt is majdnem 900 ezren. Amihez még hozzájárul az ATV és a Hír TV híradói. Szemben az Echo TV-vel, amelynek nézettsége messze alacsonyabb az utóbbi kettő bármelyikénél.

Szerinted például egy kazahsztáni vagy azerbajdzsáni diktatúrát – mert az ottaniakhoz hasonlítják sokszor a „miénket” – az jellemzi, hogy ott túltengenek az ellenzéki médiumok?

Archie, ahogy anyanyelveden mondják, „get real!”, azaz használd az eszedet. És get a life. De ezt már nem merem lefordítani.

Na szevasz!

Üdv,

István

(Putyin, Teng Hszio-ping és Ali Hámenei ügynöke)

www.lovasistvan.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
